

PAPINIRI BURUZ ITZ BI

Zure izenari zor diotan maitasan eta begirunez idatzitako lerro aukeratuak da gero eskeintzen dizkizut. Bizi zifala idatzi ba nizan, ziur nago opamen onen entzuterik ere etzemuela izanen.

Gaur ordea, izarrak baño argiagoko izar argi orrek, oztiña baño goragoko lore urdin orrek nere opari apal eta zamur oni begi onez so egiñen diozula ta, il da gero obeto ulertuko didazun biotzkada au biotz osoaz eskeintzen dizut.

.....

Gaur gazte geranok, gudar baten seme gera. Guda zelai batean jaio giñan. Amen bularretan polbora miatuaz, seaskan, kantuen ordez kañoi duntadetan loak srtzen gintzan, odol u-saiez aurtzaroa iñutu genduen.

Gure guraso, ta osabek, ainbat loisiniñez mamitu ta zañetako odoles aldezkatako jarraibideak loiturik idoro ditugu.

Au dala-ta gaur gazte geranok, biotz-gogoak su ta garrez beterik dauzkagu, zerbait naiaz, zerbaiten billa, geldi eziñik, artega ta atsege, amets baten gosez, zorionen baten egarriz, aunditasun baten antsiz, pake ta guda naiez, gozo ta gazi billa, ta norako bideari ekin ez jakiñik.

Askotan, sortu gintzan aitzak, erne ginduen amak ez digute biotz ondargabe onen gose ta utsunea ulertzen.

Aintzaren loi artean moskor-lotan dagozenak ez ditugu inbiri. Aulak izaki ez gera indartsuen beldur. Dirurik ez daukagu ta nairik ere ez. Bakar-bakarrik, gure biotz goseen antsiak nai ditugu bete.

Bizitza illuntzua zaigu, atsedanik gabe jo bear bideari, ta nai ta ere ezin gelditu.

Ez dakigu gauzetan denbora aldatzen dan ala gauzak

dabiltzan denboraren sabel barrenean dana dala ere, gaurko bizitza biarko eriotza da, gaurko lorea biarko kirats, gaurko sugarrak biarko auts mordo, gaurko eder margo biguñak biarko itsalak. Udarak udaskena dakar, udazkenak negua, egunak gabe, iturria errekan galtzen da, ta erreka itxasoan. Ta ostera, eriotza bizitz biurtzen da, kiratsa lore, auts mordoak su-gar, otzal uneak margo eder. Neguak udaberria dakar, gabak eguna. Itxasotik inñutzen da iturria.

Begien surretz dauzkagun gauzak aldatzen dijoas. Dana doa, guztia dator. Jakintzaren errailetan gabiltz, oro dakizkigu, ta ezerrez dakiela dakienak ainbat inñork ez daki.

Lur, itxaso ta eguratsen jabe gera ta bere buruaren jabe dana da bakarrik zerbaiten nagusi.

Gertutik ikusi dugu ta bera da. Begi zoli, paketsuak, begi zoli argitsuak gudarako prest. Pekatuaren etsaia eta pekatarien laguna. Jende-taldeak lilluraturik damazkiña. Bera da!

Tritzarrak antzo eguneroko lur zatia janez illunpean bizituok, iez ta belar txarrez zikindutako irtinga ur wsteletan ezpainak busti ditugunok, ondo dakigu zer arki dugun. Berandu baña noizbait idoro dugu, zure laguntzaz, gure maitasun maitea. "Berandu baña noizbait maitatu zaitugu ain sar eta ain berria ziñan edertasuna" (San Agustin)

Gaurgero zuri eskerrak. Egiaren gose nazu. Maitasunaren gose. Aldakuntza gabeko egia ta maitasuna. Ulermena garbi ta biziki argitzen dun egia. Biotzaren antsiak asetzen ditun maitasuna. Gudu-zelai batean jaio ta kañoi dunbadetan loak artzen gintzanentzat aita izan zera. Odol beroak zaiñak kiskali digunentzat irakasle. Argaitik, Arno-ren ertzetako legoi ezigaitz orri biotzeko oparirik zamarrena eskaintzen dizut. "Sabelak, eskuak eta buruak zebiltzen urrietan gizon bat arkitu dat" (Ibidem) Gizon au Zu zera.

Irakasle onena bezela maite zaitut, maitagarria zera-ta. Ainbat bider ikaskisun ederrak ugari zugandik ikasi ditualako nere maitasun eta eskerrak sor dizkitzaut. Il ziñan, gaur zure gogo ondargabea gorputz batentzat benetan trikiegia, maitasun neurrigabeaz besarkan dago. Bañan zure atsa ta bizitza lurrean dabiltz. Geldi esiñei kerizpe atseginkorra erakusten. Maitasun egiazkoaren ixumeko loisiña.

Azurmendi tar Xabier. Donosti'ko Apaizgaia.